

9. NED./GODINU
02. 06. 2013.

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Karlo Lwanga, Klotilda
- **Utorak:** Kvirin Sisački, Predrag
- **Srijeda:** Bonifacije, Marcijan
- **Četvrtak:** Norbert, Marcelin, Klaudije
- **Petak:** PRESVETO SRCE ISUSOVO
- **Subota:** Bezgrešno srce Marijino

MISE SU:

Prizna u 8 sati –: nema misne nakane

Cesarica u 9 sati + Marko i Nediljko

Lukovo Š. u 11 sati + Grgica Pavičić

Prvopričesnike kao i ostalu djecu potičem da sudjeluju u misnom slavlju.

Idućeg petka je blagdan Srca Isusova, i ujedno prvi petak u mjesecu lipnju. Na poseban način zahvaliti ćemo srcu Isusovu za svu ljubav prema nama ljudima. Najbolji način zahvale je na ljubav uzvratiti ljubavlju. Isto tako, u subotu je blagdan Srca Marijina. Znamo da srce majke voli najviše, da je ono spremno uvijek prihvatiti svoje dijete bez obzira na sve. Zahvalimo svojim molitvama na svetim misama ovim srcima koja nas neizmjerljivo vole.

U mjesecu LIPNJU nedjeljom kao i u SRPNJU i KOLOVOZU, bit će dvije mise:

- **10, 00 za narod**
- **19, 00 prema potrebi po nakani.**

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:
u župnoj crkvi su:

9. NED./GOD. - 02. 06. 2013.

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)
19 sati -

Ponedjeljak, 03. LIPNJA

19,00 sati + Marija Koviljka Bačić i sve
njezine pokojne

utorak, 04. LIPNJA

19,00 sati + Jelica i Josip Juraj

Srijeda, 05. LIPNJA

19,00 sati + Juraj, Anica, Josip, Marija i
'Jurić' Kukuljan

Četvrtak, 06. LIPNJA

19,00 sati + Florijan, Željko, Ivan i Terezija
Lepoglavec

Petak, 07. LIPNJA

19,00 sati +

Subota, 08. LIPNJA

19,00 sati Po nakani Srcu Isusovu i Marijinu
od Marije

10. NED./GODINU - 09. 06. 2013.

Prizna- Sv. ANTE: 8,00 sati – nema misne nakane

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)
19 sati –

Cesarica : 9 sati + Stjepan i Anica Petranović;

Pave, Franjka, Nikola, Anica, Pave i Josip Šutić

L. Šugarje:11 s. + Za sve pok. iz ob.Maras Josipa

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna
Kapucinski samostan
Kapucinska 1, Karlobag
tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

02. 06. 2013.

God. III., br. 84.

Lk. 7. 1-10 Pošto dovrši sve te svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum. Nekomu satniku bijaše bolestan sluga, samo što ne izdahnu, a bijaše mu veoma drag. Kad je satnik čuo za Isusa, posla k njemu starješine židovske moleći ga da dođe i ozdravi mu slugu. Kad oni dođoše Isusu, usrdno ga moljahu: "Dostojan je da mu to učiniš jer voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio. Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući nadomak, posla satnik prijatelje s porukom: "Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj. Zato se i ne smatrah dostojnim doći k tebi. Nego - reci riječ da ozdravi sluga moj. Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: 'Idi' - i ode, drugomu: 'Dođi' - i dođe, a služi svomu: 'Učini to' - i učini. Čuvši to, zadivi mu se Isus pa se okrenu mnoštvu koje je išlo za njim i reče: **"Kažem vam, ni u Izraelu ne nađoh tolike vjere."** Kad se oni koji su bili poslani vratiše kući, nađoše slugu zdrava.

Danas s radošću slavimo još jednog domaćeg sveca zaštitnika, Kvirina (Quirina), sisačkog biskupa i mučenika, koji je u hrvatskom narodu i hrvatskoj Crkvi ostavio dubok trag. Najstariji podatak o njegovom mučeništvu imamo od svetog Jeronima, koji se poziva na djelo Euzebija Cezarejskoga iz 309. Biskup u Sisciji, današnjem Sisku, za Dioklecijanova i Galerijeva progonstva bio je uhvaćen po nalogu namjesnika Maksima. Pokušao je pobjeći, sklonio se iz Siscije, ali je uskoro uhvaćen i odveden u Sabariju (Savariju), danas mađarski grad Szombathely. Znao je da ga čeka mučeništvo, ali je odlučno odbio prinijeti žrtvu poganskim bogovima. Izbatali su ga i bacili u zatvor. Tamo je na kršćanstvo obratio tamničara Marcela. Nakon tri dana doveli su ga pred namjesnika Prve Panonije Amancija, koji ga je pokušao nagovoriti da se odrekne kršćanske vjere. Kad je Kvirin to odbio, osudio ga je na smrt. Vezali su mu mlinski kamen o vrat i s mosta ga bacili u rijeku Sibaris (mađarski Gyöngyös). Ostao je još neko vrijeme na površini vode, ohrabrio svoje vjernike, pomolio se i potom potonuo. Dogodilo se to na današnji dan, 4. lipnja 309. Kršćani su uspjeli pronaći njegovo tijelo i pokopali su ga s počastima.

Početkom V. stoljeća tijelo svetog Kvirina preneseno je u Rim i pokopano u mauzoleju Platonija, uz crkvu svetog Sebastijana na Apijevoj cesti. Tamo su ga častili rimski hodočasnici u VII. stoljeću, o čemu svjedoče razni zapisi. Do provale Turaka na području negdašnje sisačke biskupije bile su mu posvećene četiri župe. Građani Siska pripisali su pobjedu hrvatske vojske nad Turcima, 1593, zagovoru svetog Kvirina. Zagrebački biskup Petar nazvao je 1627. svetog Kvirina "prvim zagrebačkim biskupom" jer se zagrebačka biskupija smatrala nasljednicom nekadašnje sisačke biskupije. Godine 1993. u Sisku je osnovana nova župa svetog **Kvirina i podignuta nova župna crkva sa zvonikom i župnim dvorom**. Zazivaju ga protiv zlih duhova i kod opsjednutosti, a zaštitnik je Siska, Krka, krčke i sisačke biskupije te brojnih župa, crkava i kapela (Zagreb-Pantovčak, Sisak, Krk, Šumber kod Svete Nedelje u Istri, Jesenovik kod Kršana u Istri).

Koliko se puta dogodi da oni koji su »vani«, izvan zajednice Crkve, znadu biti otvoreniji i spremniji prihvatiti Kristovu poruku, nego li oni koji se znadu trajno vraćati u crkvu.

Tako današnje sv. Evanđelje po Luki govori nam ponovo o vjeri jednog »tuđinca« koji moli Isusa za ozdravljenje svojega sluga.

Ne samo da Satnik rimske vojske žali što mu se razbolio sluga, nego sve poduzima da mu povрати zdravlje. Kad mu u tome nisu mogli pomoći ljudi, obraća se Isusu. Ne znamo koliko je bila prosvijetljena njegova vjera u Krista kao Boga, ali toliko ga poštuje da se ne usuđuje sam k njemu pristupiti već mu šalje židovske starješine. To su bili vjerski starješine u dogovoru s kojima je Satnik svojim troškom dao podići sinagogu u Kafarnaumu. Slanjem delegacije Satnik izražava vjeru u Isusa, ali ne dolazi osobno da mu prištedi kršenje židovskih propisa o ritualnoj čistoći, jer bi se kontaktom s »nečistim« poganimom i ulaskom u pogansku kuću Isus »onečistio«.

Satnik je bio svjestan da se onog časa nije mogla otkloniti razdvojenost između Rimljana i Židova, jer nije znao da Isus kao Bog ne priznaje tu razdvojenost.

Isus pažljivo sluša delegate satnika koji ga usrdno moljahu: »Dostojan je da mu to učiniš jer voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio« i izražava spremnost da pođe u satnikov dom i da pomogne njegovom sluzi. A kad se Isus uputio prema njegovoj kući, satnik mu posla još neke svoje prijatelje da mu reknu: **»Gospodine, ne muči se dalje, jer nisam dostojan da udeš pod moj krov zato se i ne smatrah dostojnim da pristupim k tebi – nego reci riječ i ozdravit će sluga moj!«**

Satnik je čuo da Isus izgoni đavle uz opsjednutih, ozdravlja bolesne, vraća u život umrle. Iz vojničkog iskustva on dobro zna da zapovijed nadležnog mora biti izvršena.

Isus je za njega nadležni, Gospodin, koji iz daljine, može narediti zlim silama, što su prouzročile bolest njegova sluga, i one će se morati povući. Isus stoga hvali satnikovu vjeru kakvu nije našao ni u svome narodu i ozdravlja mu slugu.

»Kad to ču Isus, zadivi mu se te se okrene mnoštvu koje ga je slijedilo, i reče: „Kažem vam, tolike vjere ne nadoh ni u Izraelu.“«

I »kada se izaslanici vratiše kući, nađoše slugu potpuno zdrava.«

Neka ova vjera i poniznost poganskoga Satnika koji nije pripadao odabranom Božjem narodu bude pouka svima nama da je Bog potpuni gospodar svojih darova i svih svojih stvorova.

Bog se objavljuje svakome čovjeku koji ga traži iskrena i čista srca.

To je poticaj svima nama da znademo uočavati i uvažavati ove urođene dobrote svih ljudi pa i »tuđinaca«.

Bit će od koristi svakome od nas da pod tim vidikom ispitamo svoj odnos prema Bogu i bližnjemu.

Malo iz naše kap. Spomenice

Križ koji stoji na ulazu u našu crkvu blagoslovio ga je vlč. Josip Šeper 1915. god.

Za nj u spomenici piše da je 20. 10. 1959. posjetio kap. samostan u Karlobagu.

Vlč. Josip Šeper

rodio se 4. listopada 1889., u Unterwarthu (Gradišće, Austrija). Zaređen je za svećenika 2. srpnja 1914., u Đakovu. Umro je u Osijeku 16. ožujka 1960.

Župnikom osječke gornjogradske župe sv. Petra i Pavla bio je od 1942. do smrti. U vrijeme svog dugogodišnjeg djelovanja u Osijeku, osim stalne pastoralne, župničke i dekanske službe surađivao je povremeno u gradskom "Hrvatskom listu" i osječkim novinama "Christliche Volkszeitung". Nakon Drugog svjetskog rata, u vrlo teškim političkim i financijskim prilikama, obnavlja crkvu koje je bila znatno stradala od bombardiranja, topovskih hitaca i puškaranja. Oni koji su prošle godine bili na hodočašću u Osijek, vidjeli su je (osječku katedralu).

